

32004R0139

29.1.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 24/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 139/2004**od 20. siječnja 2004.****o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama)****(Tekst značajan za EGP)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 83. i 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EEZ) br. 4064/89 od 21. prosinca 1989. o kontroli koncentracija između poduzetnika ⁽⁴⁾ je znatno izmijenjena. S obzirom da se očekuju daljnje izmjene, Uredbu je zbog jasnoće potrebno preinačiti.

(2) Radi ostvarenja ciljeva Ugovora, u članku 3. stavku 1. točki (g) nalaže se Zajednici da uspostavi sustav zaštite od narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu. Sukladno članku 4. stavku 1. Ugovora, države članice i Zajednica obavljaju svoje djelatnosti u skladu s načelom otvorenog tržišnoga gospodarstva i slobodnog tržišnog natjecanja. Ta su načela bitna za daljnji razvoj unutarnjeg tržišta.

(3) Zbog dovršenja unutarnjeg tržišta, gospodarske i monetarne unije, proširenja Europske unije i ublažavanja međunarodnih trgovinskih i investicijskih prepreka i dalje će dolaziti do bitnih strukturnih promjena u poduzećima, posebno u obliku njihove koncentracije.

(4) Takve su reorganizacije dobrodošle, ako odgovaraju zahtjevima dinamičnog tržišnog natjecanja, mogu povećati konkurentnost europske industrije, poboljšati uvjete rasta i povećati životni standard u Zajednici.

(5) Međutim, treba osigurati da proces reorganizacije ne izazove trajne štete za tržišno natjecanje; pravo Zajednice treba stoga sadržavati propise koji uređuju koncentracije, koje mogu bitno ograničavati tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu.

(6) Stoga je potreban poseban pravni instrument, koji će omogućiti učinkovitu kontrolu svih koncentracija, u smislu njihovog utjecaja na strukturu tržišnog natjecanja u Zajednici i koji će se jedini primjenjivati na takve koncentracije. Uredba (EZ) br. 4064/89 omogućila je razvoj politike Zajednice na tom području. Međutim, s obzirom na iskustvo, ta se Uredba mora preoblikovati, kako bi odgovorila na izazove bolje povezanog tržišta i budućeg proširenja Europske unije. U skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora, ova Uredba ne prekoračuje ono što je nužno za postizanje cilja zaštite od narušavanja tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, u skladu s načelom otvorenog tržišnoga gospodarstva i slobodnog tržišnog natjecanja.

(7) Iako se članci 81. i 82., prema sudskoj praksi Suda, primjenjuju na određene koncentracije, oni nisu dovoljni za kontrolu svih operacija, koje bi mogle biti nespojive sa sustavom nenarušenog tržišnog natjecanja, predviđenog Ugovorom. Zato bi se ova Uredba trebala temeljiti ne samo na članku 83. nego, prije svega, na članku 308. Ugovora, prema kojem si Zajednica može dati dodatne ovlasti za postizanje svojih ciljeva, kao i ovlasti u vezi s koncentracijama na tržištima poljoprivrednih proizvoda navedenih u Prilogu I. Ugovoru.

⁽¹⁾ SL C 20, 28.1.2003., str. 4.

⁽²⁾ Mišljenje od 9.10.2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Mišljenje od 24.10.2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁴⁾ SL L 395, 30.12.1989., str. 1. Ispravljena inačica u SL L 257, 21.9.1990., str. 13. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1310/97 (SL L 180, 9.7.1997., str. 1.). Ispravak u SL L 40, 13.2.1998., str. 17.

- (8) Odredbe ove Uredbe trebale bi se primjenjivati na bitne strukturne promjene, čiji utjecaj na tržište nadilazi granice bilo koje države članice. Prema općem pravilu, takve koncentracije trebale bi se ocjenjivati isključivo na razini Zajednice, primjenjujući sustav „pružanja usluga na jednom mjestu” i u skladu s načelom supsidijarnosti. Koncentracije, koje ne spadaju u područje primjene ove Uredbe, u načelu su u nadležnosti država članica.
- (9) Područje primjene ove Uredbe treba odrediti prema geografskom području poslovanja predmetnih poduzetnika i ograničiti kvantitativnim pragovima, kako bi se obuhvatile koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu. Komisija treba izvješćivati Vijeće o primjeni pragova i mjerila kako bi ih Vijeće, isto kao i pravila o predprijavnom upućivanju, djelujući u skladu s člankom 202. Ugovora, moglo redovito preispitivati u svjetlu stečenih iskustava; u tu svrhu potrebno je da države članice dostavljaju Komisiji statističke podatke za pripremu takvih izvješća i eventualnih prijedloga za izmjene. Izvješća i prijedlozi Komisije trebaju se temeljiti na mjerodavnim podacima, koje redovito dostavljaju države članice.
- (10) Smatra se da postoji koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu, ako ukupan prihod obuhvaćenih poduzetnika premašuje propisane pragove, bez obzira imaju li poduzetnici koji sudjeluju u koncentraciji sjedište ili glavnu djelatnost u Zajednici, pod uvjetom da na području Zajednice obavljaju značajan dio poslovanja.
- (11) Propisi koji uređuju upućivanje predmeta koncentracija od Komisije prema državama članicama i od država članica prema Komisiji, trebaju biti djelotvoran korektivni mehanizam, u skladu s načelom supsidijarnosti. Ta pravila na odgovarajući način štite interese država članica u pogledu tržišnog natjecanja, vodeći računa o pravnoj sigurnosti i načelu „pružanja usluga na jednom mjestu”.
- (12) Koncentracije mogu spadati u nadležnost većeg broja nacionalnih sustava kontrole koncentracija, ako ne dosižu pragove prihoda navedene u ovoj Uredbi. Više prijava iste transakcije povećava pravnu nesigurnost, potreban trud i troškove poduzetnika, te može voditi prema proturječnim ocjenama. Stoga treba dodatno razvijati sustav, prema kojem obuhvaćene države članice mogu upućivati koncentracije Komisiji na ocjenjivanje.
- (13) Komisija treba djelovati u uskoj i stalnoj suradnji s nadležnim tijelima država članica, od kojih prima očitovanja i podatke.
- (14) Komisija i nadležna tijela država članica trebaju zajednički uspostaviti mrežu javnih tijela, koja će svoje nadležnosti provoditi u uskoj međusobnoj suradnji, koristeći se učinkovitim sustavima razmjene podataka i u međusobnom savjetovanju, kako bi svaki pojedini slučaj bio dodijeljen najmjerodavnijem tijelu, u skladu s načelom supsidijarnosti i kako bi se što je više moguće izbjeglo višestruko prijavljivanje određene koncentracije. Upućivanje koncentracija od Komisije prema državama članicama i od država članica prema Komisiji mora se obavljati na učinkovit način, uz maksimalno izbjegavanje situacija u kojima se koncentracija mora upućivati od jednog tijela drugome, i prije i poslije prijave koncentracije.
- (15) Komisija mora imati mogućnost upućivanja pojedinoj državi članici prijavljenih koncentracija, koje su od značaja za cijelu Zajednicu, a koje bitno ugrožavaju tržišno natjecanje na nekom od tržišta u toj državi članici, koje imaju sva obilježja posebnog tržišta. Ako ta koncentracija ima štetan utjecaj na tržišno natjecanje na takvom tržištu, a ono ne predstavlja značajan dio zajedničkog tržišta, Komisija treba, na zahtjev, cijeli slučaj ili njegov dio uputiti odgovarajućoj državi članici. Države članice trebaju imati mogućnost upućivanja Komisiji koncentracija, koje nisu od značaja za cijelu Zajednicu, ali imaju utjecaj na trgovinu između država članica i bitno utječu na tržišno natjecanje na njihovom državnom području. Ostalim državama članicama, koje su također nadležne za ocjenjivanje koncentracije, treba biti omogućeno da se priključe takvom zahtjevu. U takvom slučaju treba privremeno obustaviti rokove, koji vrijede prema nacionalnom zakonodavstvu, do donošenja odluke o upućivanju slučaja, kako bi se osigurala učinkovitost i predvidljivost sustava. Komisija treba imati ovlaštenje da ocjenjuje i rješava koncentraciju u interesu države ili država koje su to zatražile.
- (16) Radi veće učinkovitosti sustava kontrole koncentracija unutar Zajednice, zainteresiranom poduzetniku treba omogućiti da traži upućivanje prema Komisiji ili određenoj državi članici prije prijavljivanja koncentracije. U takvim slučajevima Komisija i nacionalna tijela nadležna za tržišno natjecanje trebaju, s ciljem osiguranja učinkovitosti sustava, u kratkom i jasno određenom roku odlučiti treba li određeni slučaj uputiti prema Komisiji ili određenoj državi članici. Na zahtjev predmetnih poduzetnika, Komisija treba imati mogućnost pojedinoj državi članici uputiti koncentraciju, koja je od značaja za cijelu Zajednicu, a koja može imati znatan negativan utjecaj na jedno od tržišta u toj državi članici, koje ima sva obilježja posebnog tržišta. Međutim, od predmetnog se poduzetnika ne bi smjelo tražiti da dokaže kako bi koncentracija mogla imati štetan utjecaj na tržišno natjecanje. Komisija ne smije upućivati koncentraciju državi članici, koja se s takvim upućivanjem ne slaže. Predmetnim poduzetnicima treba također omogućiti, da prije prijavljivanja nacionalnim tijelima zatraže da se

- koncentracija, koja nije od značaja za cijelu Zajednicu, a koja bi se mogla ocjenjivati prema nacionalnim propisima o tržišnom natjecanju barem triju država članica, uputi Komisiji. Takvi zahtjevi za predprijavno upućivanje Komisiji prije prijavljivanja posebno su prikladni u slučajevima kada bi koncentracija utjecala na tržišno natjecanje izvan državnog područja jedne države članice. Ako se koncentracija, koja se može ocijeniti na temelju zakonodavstva o tržišnom natjecanju triju ili više država članica, uputi Komisiji prije prijavljivanja nacionalnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja, a nijedna država članica, nadležna za ocjenu takvog slučaja, ne izrazi svoje protivljenje, Komisija stječe isključivu nadležnost za ocjenu te koncentracije i smatrat će se da je takva koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu. Međutim, predprijavna upućivanja država članica prema Komisiji ne bi se trebala raditi ako se najmanje jedna država članica nadležna za ocjenjivanje slučaja protivi takvom upućivanju.
- (17) Komisija treba imati isključivu nadležnost za provedbu ove Uredbe, uz mogućnost Suda da naknadno preispituje odluke Komisije.
- (18) Države članice smiju primjenjivati vlastito pravo tržišnog natjecanja u slučaju koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu, samo ako je to predviđeno ovom Uredbom. Odgovarajuće ovlasti nacionalnih tijela treba ograničiti na slučajeve koji bi, bez intervencije Komisije, bitno ograničavali tržišno natjecanje na području pojedine države članice i u kojima se interesi te države članice u vezi s tržišnim natjecanjem na drugi način ne bi mogli u dovoljnoj mjeri štititi ovom Uredbom. U takvim slučajevima predmetne države članice moraju neodgodivo djelovati. Zbog raznolikosti nacionalnih propisa, ovom se Uredbom ne može propisati jedinstveni rok za donošenje konačnih odluka, u skladu s nacionalnim pravom.
- (19) Osim toga, isključiva primjena ove Uredbe na koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu, ne dovodi u pitanje članak 296. Ugovora i ne sprečava države članice da poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu pravno utemeljenih interesa, osim onih, koji su predmet ove Uredbe, pod uvjetom da su te mjere u skladu s općim načelima i drugim odredbama prava Zajednice.
- (20) Pojam koncentracije uputno je definirati tako, da obuhvaća djelovanja koja uzrokuju trajne promjene u kontroli predmetnih poduzetnika, a time i u strukturi tržišta. Stoga u doseg ove Uredbe treba uključiti sve zajedničke pothvate, koji trajno obavljaju sve funkcije samostalnoga gospodarskog subjekta. Osim toga, uputno je s transakcijama, koje su međusobno usko povezane, postupati kao s pojedinačnim koncentracijama, jer ih povezuje određeni uvjet ili imaju oblik niza transakcija s vrijednosnim papirima, koje se odvijaju u razumno kratkom vremenskom razdoblju.
- (21) Ova Uredba treba se također primjenjivati u slučajevima kada poduzetnici prihvataju ograničenja, koja su izravno vezana za i potrebna za provedbu koncentracije. Odluke Komisije o sukladnosti koncentracija sa zajedničkim tržištem, u provedbi ove Uredbe trebaju automatski obuhvaćati takva ograničenja, a da ih Komisija ne mora ocjenjivati u pojedinačnim slučajevima. Međutim, na zahtjev predmetnih poduzetnika, Komisija treba, u slučajevima, koji uključuju nova ili neriješena pitanja koja izazivaju pravnu nesigurnost, jasno ocijeniti je li pojedino ograničenje izravno povezano i potrebno za provedbu koncentracije. Smatra se da predmet uključuje novo ili neriješeno pitanje koje izaziva pravnu nesigurnost, ako to pitanje nije obuhvaćeno u odgovarajućoj važećoj obavijesti Komisije ili u objavljenoj odluci Komisije.
- (22) Ne dovodeći u pitanje članak 86. stavak 2. Ugovora, pri reguliranju kontrole koncentracije treba poštovati načelo nediskriminacije javnog i privatnog sektora. Stoga u javnom sektoru pri izračunavanju prihoda predmetnog poduzetnika treba uzeti u obzir poduzetnike, koji čine jedan gospodarski subjekt s nezavisnim pravom odlučivanja, bez obzira na vlasničke odnose i pravila upravnog nadzora, koja vrijede za te subjekte.
- (23) Potrebno je utvrditi jesu li koncentracije od značaja za cijelu Zajednicu sukladne sa zajedničkim tržištem, u smislu potrebe očuvanja i razvijanja učinkovitog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu. Pri svojoj procjeni, Komisija mora poštovati opći okvir za postizanje temeljnih ciljeva navedenih u članku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članku 2. Ugovora o Europskoj uniji.
- (24) U svrhu osiguranja sustava nenarušenog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, u okviru promicanja politike, koja počiva na načelu otvorenog tržišnoga gospodarstva i slobodnog tržišnog natjecanja, ova Uredba mora osigurati učinkovitu kontrolu svih koncentracija, s obzirom na njihov utjecaj na tržišno natjecanje u Zajednici. U skladu s time, Uredba (EEZ) br. 4064/89 uvela je načelo, prema kojem se koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu, koja stvara ili jača vladajući položaj, zbog kojeg je bitno ograničeno tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, treba ocijeniti nesukladnom sa zajedničkim tržištem.

- (25) S obzirom na moguće posljedice koncentracije u oligopolističkim tržišnim strukturama, sve je više potrebno očuvati učinkovito tržišno natjecanje na takvim tržištima. Na mnogim oligopolističkim tržištima postoji zdrava razina konkurencije. Međutim, u određenim uvjetima, koncentracije kojima se uklanjaju značajni konkurentski pritisci, koje su stranke u koncentraciji vršile jedna na drugu i smanjenje konkurentskih pritisaka na ostale konkurente mogu, čak ako i ne postoji vjerojatnost za koordinaciju između članova oligopola, rezultirati bitnim narušavanjem učinkovitog tržišnog natjecanja. Sudovi Zajednice nisu do sada izričito tumačili Uredbu (EEZ) br. 4064/89, tako da koncentracije, koje imaju takve nekoordinirane učinke, budu ocijenjene nesukladnima sa zajedničkim tržištem. Zbog toga, u interesu pravne sigurnosti, treba pojasniti da ova Uredba omogućava učinkovitu kontrolu svih takvih koncentracija, tako da svaka koncentracija koja bi bitno ograničavala učinkovito tržišno natjecanje, bilo na cijelom zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, bude ocijenjena nesukladnom sa zajedničkim tržištem. Pojam „bitno ograničavanje učinkovitog tržišnog natjecanja” u članku 2. stavcima 2. i 3. treba tumačiti tako da se, osim na koncept vladajućeg položaja, odnosi isključivo na one protukurentne učinke koncentracije, koji su posljedica nekoordiniranog ponašanja poduzetnika, koji nemaju vladajući položaj na dotičnom tržištu.
- (26) Bitno ograničavanje učinkovitog tržišnog natjecanja općenito nastaje zbog stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja. Radi korištenja smjernica, koje se mogu naći u prijašnjim presudama europskih sudova i odluka Komisije, u skladu s Uredbom (EEZ) br. 4064/89, uz istodobno poštivanje mjerila štete za tržišno natjecanje, koje primjenjuje Komisija i sudovi Zajednice u vezi s sukladnošću određene koncentracije sa zajedničkim tržištem, ova Uredba, slijedom toga, treba uspostaviti načelo da se koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu i koje mogu bitno ograničavati učinkovito tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, posebno zbog stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja, ocijene nesukladnima sa zajedničkim tržištem.
- (27) Osim toga, kriteriji iz članka 81. stavaka 1. i 3. Ugovora trebaju se primjenjivati na zajedničke pothvate, koji trajno obavljaju sve funkcije samostalnih gospodarskih subjekata, i to u mjeri u kojoj njihovo stvaranje ima za posljedicu osjetno ograničavanje tržišnog natjecanja između poduzetnika koji ostaju samostalni.
- (28) U svrhu razjašnjenja i tumačenja načina na koji Komisija ocjenjuje koncentracije prema ovoj Uredbi, Komisija treba objaviti upute, koje bi predstavljale čvrsti ekonomski okvir za ocjenjivanje koncentracija, u pogledu njihove sukladnosti sa zajedničkim tržištem.
- (29) Radi utvrđivanja učinka pojedine koncentracije na tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu treba voditi računa o svim njezinim dokazanim i vjerojatnim koristima, koje prikazuju predmetni poduzetnici. Postoji mogućnost da koristi koje proizlaze iz koncentracije neutraliziraju učinke na tržišno natjecanje, posebno potencijalne štete za potrošače, koje bi koncentracija mogla izazvati te da takva koncentracija bitno ne ograničava učinkovito natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, posebno zbog stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja. Komisija treba objaviti upute o uvjetima, pod kojima može uzimati u obzir koristi, pri ocjenjivanju pojedine koncentracije.
- (30) Ako predmetni poduzetnici mijenjaju prijavljenu koncentraciju, nudeći da će preuzeti obveze s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem, Komisija treba moći ocijeniti tu koncentraciju, u njezinom izmijenjenom obliku, sukladnom sa zajedničkim tržištem. Preuzete obveze trebaju biti razmjerne problemima vezanim uz tržišno natjecanje i u potpunosti ih ukloniti. Također je uputno prihvatiti ponuđeno preuzimanje obveza prije pokretanja postupka, ako se problem vezan za tržišno natjecanje može jasno utvrditi i lako riješiti. Treba izričito predvidjeti mogućnost da Komisija uz svoju odluku može priložiti uvjete i obveze, kako bi osigurala da odgovarajući poduzetnici pravodobno i djelotvorno ispunjavaju svoje obveze, s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem. Tijekom cijelog postupka treba osigurati transparentnost i učinkovito savjetovanje između država članica kao i zainteresiranih trećih osoba.
- (31) Komisija treba imati na raspolaganju odgovarajuća sredstva za osiguranje izvršenja obveza i za postupanje u slučajevima kada se one ne izvršavaju. U slučaju neispunjavanja nekog od uvjeta priloženih odluci, kojom se pojedina koncentracija ocjenjuje sukladnom sa zajedničkim tržištem, ne dolazi do usklađenosti koncentracije sa zajedničkim tržištem i Komisija ne odobrava koncentraciju u obliku u kojem je provedena. U skladu s time, ako je ta koncentracija provedena, ona se ocjenjuje na jednak način kao neprijavljena koncentracija, provedena bez odobrenja. Osim toga, ako je Komisija već utvrdila da bi bez predmetnog uvjeta koncentracija bila nesukladna sa zajedničkim tržištem, Komisija treba imati mogućnost izravno narediti poništenje koncentracije, kako bi se ponovo uspostavilo stanje prije njezine provedbe. Ako obveza priložena odluci, kojom se koncentracija ocjenjuje sukladnom sa zajedničkim tržištem nije ispunjena, Komisija treba imati mogućnost ukidanja svoje odluke. Osim toga, Komisija treba imati mogućnost nametanja odgovarajućih financijskih sankcija, ako uvjeti ili obveze nisu ispunjeni.

- (32) Koncentracije, koje zbog ograničenog tržišnog udjela predmetnih poduzetnika, ne mogu predstavljati smetnju učinkovitom tržišnom natjecanju, mogu se smatrati sukladnima sa zajedničkim tržištem. Ne dovodeći u pitanje članke 81. i 82. Ugovora, naznake za to postoje posebno ako tržišni udio predmetnih poduzetnika, bilo na zajedničkom tržištu ili na njegovom značajnom dijelu, ne premašuje 25 %.
- (33) Zadaća Komisije treba biti donošenje svih potrebnih odluka, kako bi se ustanovilo jesu li koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu, sukladne sa zajedničkim tržištem ili nisu, kao i odluka u svrhu ponovnog uspostavljanja stanja prije provedbe koncentracije, koja je ocijenjena nesukladnom sa zajedničkim tržištem.
- (34) Radi osiguranja učinkovitog nadzora, poduzetnici imaju obvezu unaprijed prijaviti koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu, nakon zaključivanja ugovora, objave javnog nadmetanja ili stjecanja većinskog udjela. Prijava treba biti moguća i u slučaju kada poduzetnici uvjere Komisiju u svoju namjeru sklapanja ugovora o predloženoj koncentraciji i dokažu joj, na primjer pomoću načelnog sporazuma, memoranduma o razumijevanju ili pisma namjere potpisanog od strane svih predmetnih poduzetnika, da je njihov plan za predloženu koncentraciju dovoljno konkretan, ili, u slučaju objave javnog nadmetanja, ako javno obznane namjeru da daju takvu ponudu, pod uvjetom da bi namjeravani sporazum ili ponuda imala za posljedicu koncentraciju, koja je od značaja za cijelu Zajednicu. Provedbu koncentracija treba odgoditi do konačne odluke Komisije. Međutim, treba postojati mogućnost da se prema potrebi odstupi od takve odgode na zahtjev predmetnih poduzetnika. Pri odlučivanju o tome hoće li odobriti iznimku, Komisija treba voditi računa o svim mjerodavnim čimbenicima, kao što je, na primjer, vrsta i ozbiljnost štete za poduzetnike ili treće osobe, kao i prijetnja za tržišno natjecanje, koju predstavlja predmetna koncentracija. U interesu pravne sigurnosti treba štititi valjanost transakcija, ako je to potrebno.
- (35) Treba propisati rok, u kojem Komisija mora pokrenuti postupak u vezi s prijavljenom koncentracijom i rok u kojem mora donijeti konačnu odluku o sukladnosti ili nesukladnosti te koncentracije sa zajedničkim tržištem. Ti rokovi se mogu produžiti, svaki put kada predmetni poduzetnici ponude preuzimanje obveza u svrhu osiguranja sukladnosti koncentracije sa zajedničkim tržištem, kako bi ostalo dovoljno vremena za analizu i tržišnu provjeru takvih ponuda za preuzimanje obveza, kao i za savjetovanje između država članica i zainteresiranih trećih strana. Osim toga, treba omogućiti ograničeno produženje roka u kojem Komisija mora donijeti konačnu odluku, kako bi se osiguralo dovoljno vremena za istražne radnje u predmetu i provjeru činjenica i dokaza dostavljenih Komisiji.
- (36) Zajednica poštuje temeljna prava i načela, priznata posebno u Povelji EU-a o temeljnim pravima⁽¹⁾. Stoga ovu Uredbu treba tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.
- (37) Predmetni poduzetnici moraju imati pravo na očitovanje pred Komisijom, kada se pokrene postupak. Prilikom očitovanja trebaju dobiti i članovi upravnih i nadzornih tijela, priznati predstavnici zaposlenika predmetnih poduzetnika, te zainteresirane treće strane.
- (38) U svrhu pravilnog ocjenjivanja koncentracija, Komisija treba imati pravo zatražiti sve potrebne podatke i provoditi potrebne pretrage na području cijele Zajednice. U tu svrhu, a s ciljem učinkovite zaštite tržišnog natjecanja, treba proširiti istražne ovlasti Komisije. Komisija treba prvenstveno imati pravo ispitivati sve osobe koje eventualno raspolažu korisnim podacima i njihove izjave uzimati u zapisnik.
- (39) Tijekom pretrage, ovlaštene službenici Komisije trebaju imati pravo da traže sve podatke u vezi s predmetom i svrhom pretrage. Također trebaju imati pravo na pečaćenje za vrijeme pretrage, posebno kada se osnovano sumnja da je koncentracija provedena bez prijave, da su Komisiji dostavljeni netočni, nepotpuni ili obmanjujući podaci ili da poduzetnici ili predmetne osobe nisu zadovoljele uvjete ili obveze propisane odlukom Komisije. U svakom slučaju, pečaćenje treba provoditi samo u iznimnim slučajevima i u trajanju koje je nužno za pretragu, odnosno u normalnom slučaju, u trajanju do najviše 48 sati.
- (40) Ne dovodeći u pitanje sudsku praksu Suda, također je korisno odrediti opseg kontrole, koju sudbeno tijelo pojedine države može provoditi kada, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i kao mjeru opreza, odobrava pomoć policijskih tijela, kako bi svladalo mogući otpor poduzetnika prema pretrazi, uključujući pečaćenje, naloženom u odluci Komisije. Prema sudskoj praksi, nacionalno sudbeno tijelo može od Komisije posebno tražiti dodatne podatke potrebne za provođenje kontrole, bez kojih može odbiti izdavanje odobrenja. Sudska praksa također potvrđuje nadležnost nacionalnih sudova za kontrolu primjene nacionalnih propisa o provedbi prinudnih mjera. Nadležna tijela država članica trebaju aktivno surađivati u izvršavanju istražnih ovlasti Komisije.

⁽¹⁾ SL C 364, 18.12.2000., str. 1.

- (41) Pri provedbi odluka Komisije, poduzetnike i druge osobe ne smije se prisiljavati na priznanje da su počinile povredu, ali su one u svakom slučaju obvezne odgovarati na pitanja o činjenicama i dostavljati dokumente, čak i ako se takvi podaci mogu upotrijebiti protiv njih ili protiv drugih kao dokaz o počinjenim povredama.
- (42) U svrhu transparentnosti, sve odluke Komisije, koje nisu isključivo postupovnog karaktera, trebaju biti obznanjene širokoj javnosti. Uz osiguranje prava na obranu predmetnim poduzetnicima, posebno prava na uvid u spise, nužno je zaštititi poslovne tajne. Također treba štiti povjerljivost podataka, koji se razmjenjuju putem mreže i s nadležnim tijelima trećih zemalja.
- (43) Poštivanje ove Uredbe treba prema potrebi osigurati novčanim kaznama i periodičnim penalima. Sudu treba u tom pogledu dati neograničenu nadležnost u skladu s člankom 229. Ugovora.
- (44) Potrebno je pratiti uvjete u kojima se koncentracije, koje uključuju poduzetnike sa sjedištem ili glavnom djelatnošću u Zajednici, provode u trećim zemljama, te predvidjeti mogućnost da Vijeće ovlasti Komisiju za pregovaranje, kako bi se osiguralo nediskriminacijsko postupanje prema takvim poduzetnicima.
- (45) Ova Uredba ni na koji način ne umanjuje kolektivna prava zaposlenika, priznata u predmetnim poduzetnicima, posebno u vezi obveze obavješćivanja i savjetovanja s priznatim predstavnicima zaposlenika, u skladu s pravom Zajednice i nacionalnim pravom.
- (46) Komisiji mora biti omogućeno propisivanje detaljnih pravila za provedbu ove Uredbe, u skladu s postupcima za izvršavanje provedbenih ovlasti danih Komisiji. Pri donošenju takvih provedbenih propisa Komisiji treba pomoći Savjetodavni odbor sastavljen od predstavnika država članica, kako je propisano u članku 23.,
2. Koncentracija je od značaja za cijelu Zajednicu ako:
- (a) ukupan prihod svih predmetnih poduzetnika, na svjetskom tržištu premašuje 5 000 milijuna EUR; i
- (b) ukupan prihod unutar Zajednice, svakog od najmanje dvaju predmetnih poduzetnika premašuje 250 milijuna EUR,
- osim ako, svaki od predmetnih poduzetnika, više od dvije trećine svojeg ukupnog prihoda u Zajednici ostvari u istoj državi članici.
3. Koncentracija, koja ne dosiže pragove iz stavka 2. od značaja je za cijelu Zajednicu ako:
- (a) ukupan prihod svih predmetnih poduzetnika na svjetskom tržištu premašuje 2 500 milijuna EUR;
- (b) ukupan prihod svih predmetnih poduzetnika u svakoj od najmanje tri države članice premašuje 100 milijuna EUR;
- (c) ukupan prihod svakog od najmanje dvaju predmetnih poduzetnika, u svakoj od najmanje tri države članice iz točke (b) premašuje 25 milijuna EUR; i
- (d) ukupan prihod unutar Zajednice svakog od najmanje dvaju predmetnih poduzetnika premašuje 100 milijuna EUR,
- osim ako svaki od predmetnih poduzetnika više od dvije trećine svojeg prihoda unutar Zajednice ostvaruje u istoj državi članici.
4. Na temelju statističkih podataka, koje države članice mogu redovito dostavljati, Komisija izvješćuje Vijeće o primjeni pragova i kriterija, navedenih u stavcima 2. i 3. do 1. srpnja 2009. te daje prijedloge u skladu sa stavkom 5.
5. Po primitku izvješća iz stavka 4. i na prijedlog Komisije, Vijeće može kvalificiranom većinom mijenjati pragove i kriterije navedene u stavku 3.

Članak 2.

Ocjenjivanje koncentracija

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

1. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 5. i članak 22., ova se Uredba primjenjuje na sve koncentracije koje su od značaja za cijelu Zajednicu, u skladu s definicijom u ovom članku.

1. Koncentracije na koje se odnosi ova Uredba ocjenjuju se u skladu s ciljevima ove Uredbe i niže navedenim odredbama, kako bi se utvrdilo jesu li one ili nisu sukladne sa zajedničkim tržištem.

Prilikom ocjenjivanja Komisija uzima u obzir:

(a) potrebu očuvanja i razvijanja učinkovitog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, između ostalog, u pogledu strukture svih uključenih tržišta i stvarne ili potencijalne konkurencije poduzetnika na području ili izvan Zajednice;

(b) tržišni položaj predmetnih poduzetnika i njihovu gospodarsku i financijsku moć, mogućnosti izbora dobavljača i korisnika, njihov pristup opskrbi ili tržištima, pravne ili druge zapreke za ulazak na tržište, kretanja ponude i potražnje za određenu robu i usluge, interese međupotrošača i krajnjih potrošača, kao i razvoj tehničkog i gospodarskog napretka, ako su oni u službi potrošača i ne predstavljaju zapreku tržišnom natjecanju.

2. Koncentracija koja ne bi bitno ograničavala učinkovito tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, posebno zbog stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja, ocjenjuje se sukladnom sa zajedničkim tržištem.

3. Koncentracija koja bi bitno ograničavala učinkovito natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, posebno kao rezultat stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja, ocjenjuje se nesukladnom sa zajedničkim tržištem.

4. Ako stvaranje zajedničkog pothvata, koji predstavlja koncentraciju u skladu s člankom 3., ima za svrhu ili posljedicu usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika koji ostaju samostalni, takva se koordinacija ocjenjuje prema kriterijima iz članka 81. stavka 1. i 3. Ugovora, kako bi se utvrdilo je li ta operacija sukladna sa zajedničkim tržištem.

5. Pri ocjenjivanju Komisija posebno vodi računa o tome:

— zadržavaju li dva ili više matičnih društava, u značajnom opsegu, djelatnosti na istom tržištu kao zajednički pothvat ili na tržištu koje je uzlazno ili silazno u odnosu na tržište zajedničkog pothvata ili na susjednom tržištu, koje je s tim tržištem usko povezano,

— osigurava li koordinacija, koja je izravna posljedica osnivanja zajedničkog pothvata, predmetnim poduzetnicima mogućnost uklanjanja konkurencije u odnosu na značajan dio mjerodavnih proizvoda ili usluga.

Članak 3.

Definicija koncentracije

1. Koncentracija nastaje kada dođe do trajne promjene kontrole uslijed:

(a) spajanja dvaju ili više poduzetnika ili dijelova poduzetnika koji su prije bili nezavisni; ili

(b) stjecanja izravne ili neizravne kontrole nad cijelim ili nad dijelovima jednog ili više drugih poduzetnika od strane jedne ili više osoba koje već kontroliraju najmanje jednog poduzetnika ili od strane jednog ili više poduzetnika, bilo kupnjom vrijednosnih papira ili imovine na temelju ugovora ili na bilo koji drugi način.

2. Kontrola se temelji na pravima, ugovorima ili bilo kakvom drugom sredstvu, koje zasebno ili u kombinaciji, vodeći računa o svim činjeničnim i pravnim okolnostima, omogućava prevladavajući utjecaj na poduzetnika, posebno putem:

(a) vlasništva ili prava na korištenje cijele ili dijela imovine poduzetnika;

(b) prava ili ugovora, koji omogućuju prevladavajući utjecaj na sastav, glasovanje ili odlučivanje tijela poduzetnika.

3. Kontrolu stječu osobe ili poduzetnici, koji:

(a) su imatelji prava ili se mogu koristiti pravima iz predmetnih ugovora; ili

(b) iako nisu imatelji takvih prava niti se mogu koristiti pravima iz takvih ugovora, imaju ovlaštenje za ostvarivanje prava, koja iz njih proizlaze.

4. Stvaranje zajedničkog pothvata, za trajno obavljanje svih funkcija samostalnoga gospodarskog subjekta, smatra se koncentracijom u smislu stavka 1. točke (b).

5. Smatra se da koncentracija ne postoji ako:

(a) kreditne ili druge financijske institucije ili osiguravajuća društva, čija redovna djelatnost uključuje transakcije i trgovanje vrijednosnim papirima za vlastiti račun ili za račun drugih, privremeno drže vrijednosne papire, koje su stekle u određenom poduzetniku sa svrhom njihove daljnje prodaje, pod uvjetom da nemaju glasačka prava na temelju tih vrijednosnih papira, kako bi utjecale na konkurentsko ponašanje tog poduzetnika ili pod uvjetom da ta glasačka prava koriste isključivo s ciljem pripremanja prodaje cijelog ili dijela tog poduzetnika ili njegove imovine, odnosno prodaje tih vrijednosnih papira te da se takva prodaja obavi u roku od jedne godine od datuma stjecanja. Komisija može na zahtjev produžiti taj rok, ako takve institucije ili društva mogu dokazati da prodaja nije bila moguća u propisanom razdoblju;

(b) kontrolu stječe nositelj funkcije, u skladu s propisima pojedine države članice, koji reguliraju stečaj, likvidaciju, insolventnost, prestanak plaćanja, stečajnu nagodbu i slične postupke;

(c) transakcije iz stavka 1. točke (b) vode financijska holding društva iz članka 5. stavka 3. Četvrte Direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvješćima za određene vrste trgovačkih društava⁽¹⁾, ali pod uvjetom da se glasačka prava na temelju stečenih udjela, posebno ako se odnose na imenovanje članova upravnih i nadzornih tijela poduzetnika u kojima imaju udjele, koriste isključivo za očuvanje pune vrijednosti tih ulaganja, a ne za izravno ili neizravno određivanje konkurentnog ponašanja tih poduzetnika.

Članak 4.

Prethodna prijava koncentracija i predprijavno upućivanje na zahtjev podnositelja prijave

1. Koncentracije koje su, u smislu ove Uredbe, od značaja za cijelu Zajednicu, prijavljuju se Zajednici prije njihove provedbe, a nakon zaključivanja ugovora, objave javnog nadmetanja ili stjecanja kontrolnog udjela.

Prijava se može izvršiti i onda ako predmetni poduzetnici pokažu Komisiji svoju namjeru da u dobroj vjeri zaključe ugovor ili, u slučaju javnog nadmetanja, ako su javno objavili namjeru da daju ponudu, pod uvjetom da bi namjeravani ugovor ili nadmetanje rezultirali koncentracijom od značaja za cijelu Zajednicu.

Za potrebe ove Uredbe, izraz „prijavljena koncentracija” također se odnosi na namjeravane koncentracije, koje su prijavljene u skladu s drugim podstavkom. Za potrebe stavaka 4. i 5. ovog članka, izraz „koncentracija” označava i namjeravane koncentracije u smislu drugog podstavka.

2. Koncentraciju u obliku spajanja u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) ili stjecanja zajedničke kontrole u smislu članka 3. stavka 1. točke (b), zajednički prijavljuju sudionici u spajanju ili stjecanju zajedničke kontrole. U svim drugim slučajevima prijavu podnosi osoba ili poduzetnik, koji steže kontrolu nad cijelim poduzetnikom odnosno nad dijelovima jednog ili više poduzetnika.

3. Utvrdi li Komisija da prijavljena koncentracija spada u područje primjene ove Uredbe, dužna je objaviti da je primila prijavu, navodeći imena predmetnih poduzetnika, njihovu državu podrijetla, vrstu koncentracije i uključene sektore gospodarstva. Komisija vodi računa o zakonitom interesu poduzetnika da štite svoje poslovne tajne.

4. Prije prijave koncentracije u smislu stavka 1., osobe ili poduzetnici iz stavka 2. mogu obavijestiti Komisiju, putem obrazloženog podneska, da ta koncentracija može značajno

utjecati na tržišno natjecanje na tržištu unutar jedne države članice, koje ima sva obilježja posebnog tržišta te bi je stoga dotična država članica trebala u cijelosti ili djelomično ispitati.

Komisija bez odgode prosljeđuje podnesak svim državama članicama. Države članice, koje su navedene u obrazloženom podnesku dužne su se, u roku od 15 radnih dana nakon primitka podneska, izjasniti prihvaćaju li ili odbijaju zahtjev za upućivanje dotičnog predmeta. Ne donese li određena država članica odluku u navedenom roku, smatra se da prihvaća zahtjev.

Ako se dotična država članica ne protivi zahtjevu, Komisija može odlučiti, ako smatra da takvo posebno tržište postoji i da koncentracija može značajno utjecati na konkurenciju na tom tržištu, da cijeli predmet ili dio predmeta uputi nadležnim tijelima te države članice, s ciljem primjene njezinog nacionalnog prava tržišnog natjecanja.

Odluku o upućivanju predmeta, u skladu s trećim podstavkom, treba donijeti u roku od 25 radnih dana nakon što Komisija primi obrazloženi podnesak. Komisija o svojoj odluci obavještava druge države članice te predmetne osobe ili poduzetnike. Ne donese li Komisija odluku u navedenom roku, smatra se da je donijela odluku o upućivanju predmeta u skladu s podneskom predmetnih osoba ili poduzetnika.

Odluči li Komisija ili ako se, u skladu s trećim i četvrtim podstavkom, smatra da je odlučila uputiti cijeli predmet, ne podnosi se prijava u skladu sa stavkom 1. te se primjenjuje nacionalno pravo tržišnog natjecanja. Članak 9. stavci 6. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

5. U slučaju koncentracije u smislu članka 3., koja nije od značaja za cijelu Zajednicu u smislu članka 1. i koja se može ocijeniti prema nacionalnom pravu tržišnog natjecanja najmanje triju država članica, osobe ili poduzetnici iz stavka 2. mogu, prije prijavljivanja nadležnim tijelima, obavijestiti Komisiju putem obrazloženog podneska, da bi koncentraciju trebala ispitati Komisija.

Komisija bez odgode prosljeđuje podnesak svim državama članicama.

Svaka država članica nadležna za ispitivanje koncentracije prema vlastitom pravu tržišnog natjecanja može, u roku od 15 radnih dana od primitka obrazloženog podneska, izraziti svoje protivljenje zahtjevu za upućivanje predmeta.

Ako najmanje jedna država članica u roku od 15 radnih dana izrazi protivljenje u skladu s trećim podstavkom, odnosni se predmet ne upućuje. Komisija bez odgode obavještava države članice te predmetne osobe odnosno poduzetnike o izraženom protivljenju.

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 178, 17.7.2003., str. 16.).

Ako nijedna država članica u roku od 15 radnih dana ne izrazi protivljenje u skladu s trećim podstavkom, smatra se da je ta koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu i prijavljuje se Komisiji u skladu sa stavcima 1. i 2. U takvim slučajevima, nijedna država članica ne primjenjuje vlastito pravo tržišnog natjecanja na predmetnu koncentraciju.

6. Komisija podnosi Vijeću izvješće o provedbi stavaka 4. i 5. do 1. srpnja 2009. Nakon podnošenja izvješća i na prijedlog Komisije, Vijeće može kvalificiranom većinom promijeniti stavke 4. i 5.

Članak 5.

Izračunavanje prihoda

1. Ukupan prihod, u smislu ove Uredbe, obuhvaća prihode, koje su predmetni poduzetnici ostvarili u prethodnoj financijskoj godini od prodaje proizvoda i pružanja usluga, u okviru redovne djelatnosti, nakon odbitka prodajnog rabata, poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza, koji su neposredno povezani s prihodom. Ukupan prihod predmetnog poduzetnika ne uključuje prodaju proizvoda i pružanje usluga među poduzetnicima iz stavka 4.

Prihod u Zajednici ili u pojedinoj državi članici, obuhvaća prodaju proizvoda i pružanje usluga poduzetnicima ili potrošačima u Zajednici ili u toj državi članici, ovisno o slučaju.

2. Odstupajući od stavka 1., ako se koncentracija sastoji u stjecanju dijelova jednog ili više poduzetnika, bez obzira na to jesu li oni pravne osobe ili nisu, za prodavatelja ili prodavatelje uzet će se u obzir samo prihod, koji otpada na dijelove obuhvaćene koncentracijom.

Međutim, dvije ili više transakcija u smislu prvog podstavka, obavljanih u razdoblju od dvije godine, između istih osoba ili poduzetnika, smatrat će se jednom te istom koncentracijom, koja se dogodila na dan zadnje transakcije.

3. Umjesto prihoda, koristi se:

(a) za kreditne i druge financijske institucije, zbroj sljedećih stavki prihoda, definiranih u Direktivi Vijeća 86/635/EEZ⁽¹⁾, prema potrebi, nakon odbitka poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza, izravno povezanih s tim stavkama:

i. kamatnog prihoda i sličnih prihoda;

ii. prihoda od vrijednosnih papira:

— prihoda od dionica i drugih vrijednosnih papira s promjenljivim prinosom,

— prihoda od udjela,

— prihoda od dionica u povezanim poduzetnicima;

iii. prihoda od provizija;

iv. neto dobiti od financijskog poslovanja;

v. ostalih poslovnih prihoda.

Prihod kreditne ili financijske institucije u Zajednici ili pojedinoj državi članici obuhvaća gore navedene stavke prihoda, koje je ostvarila podružnica ili organizacijska jedinica te institucije, osnovana u Zajednici ili u toj državi članici, ovisno o slučaju;

(b) za osiguravajuća društva, vrijednost obračunatih bruto premija, koja obuhvaća sve primljene iznose i iznose, koji se potražuju na temelju ugovora o osiguranju zaključenih od strane ili u ime tih osiguravajućih društava, uključujući isplaćene premije reosiguranja, umanjene za poreze i parafiskalne doprinose ili davanja, obračunate na svote pojedinačnih premija ili ukupnu svotu premija. Vezano za primjenu članka 1. stavka 2. točke (b) i stavka 3. točaka (b), (c) i (d) i zadnjeg dijela članka 1. stavaka 2. i 3., uzimaju se u obzir bruto premije, primljene od rezidenata Zajednice i rezidenata jedne od država članica.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., ukupni prihod predmetnog poduzetnika u smislu ove Uredbe izračunava se zbrajanjem prihoda:

(a) predmetnog poduzetnika;

(b) poduzetnikâ, u kojima predmetni poduzetnik, izravno ili neizravno:

i. posjeduje više od polovine kapitala ili poslovne imovine; ili

ii. raspolaže s više od polovine glasačkih prava; ili

iii. može imenovati više od polovice članova nadzornog odbora, upravnog odbora ili tijela koja pravno zastupaju poduzetnike; ili

iv. ima pravo upravljati poslovima poduzetnika;

(c) poduzetnikâ, koji u predmetnim poduzetnicima imaju prava ili ovlasti navedene u točki (b);

(d) poduzetnikâ koji u poduzetnicima iz točke (c) imaju prava ili ovlasti navedene u točki (b);

(e) poduzetnikâ, koji u dva ili više poduzetnika iz točaka (a) do (d) zajednički imaju prava ili ovlasti navedene u točki (b).

⁽¹⁾ SL L 372, 31.12.1986., str. 1., Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.

5. Ako poduzetnici, koji sudjeluju u koncentraciji zajednički imaju prava ili ovlasti navedene u stavku 4. točki (b), u izračunavanju ukupnog prihoda predmetnih poduzetnika, za potrebe ove Uredbe:

- (a) ne uzima se u obzir prihod od prodaje proizvoda ili pružanja usluga između zajedničkog poduzetnika i svakog od predmetnih poduzetnika ili bilo kojeg poduzetnika koji je s njima povezan, kao što je propisano u stavku 4. točkama (b) do (e);
- (b) uzima se u obzir prihod od prodaje proizvoda i pružanja usluga između zajedničkog poduzetnika i bilo kojeg trećeg poduzetnika. Taj prihod jednako se raspodjeljuje između predmetnih poduzetnika.

Članak 6.

Ispitivanje prijave i pokretanje postupka

1. Komisija ispituje prijavu odmah po njezinom primitku.
  - (a) Utvrdi li Komisija da prijavljena koncentracija ne spada u područje primjene ove Uredbe, o tome donosi odluku.
  - (b) Utvrdi li Komisija da prijavljena koncentracija, iako spada u područje primjene ove Uredbe, ne potiče ozbiljne sumnje u vezi sa svojom sukladnosti sa zajedničkim tržištem, donosi odluku da joj se ne protivi i ocjenjuje ju sukladnom sa zajedničkim tržištem.

Odluka kojom se određena koncentracija proglašava usklađenom, uključuje sva ograničenja koja su izravno vezana i potrebna za provedbu te koncentracije.
  - (c) Ne dovodeći u pitanje stavak 2., utvrdi li Komisija da prijavljena koncentracija spada u područje primjene ove Uredbe i potiče ozbiljne sumnje u vezi sa svojom sukladnosti sa zajedničkim tržištem, odlučuje pokrenuti postupak. Ne dovodeći u pitanje članak 9., takav postupak završava donošenjem odluke u skladu s člankom 8. stavcima 1. do 4., osim ako su predmetni poduzetnici pružili Komisiji zadovoljavajuće dokaze da su odustali od koncentracije.
2. Utvrdi li Komisija, nakon izmjena koje provedu predmetni poduzetnici, da prijavljena koncentracija više ne potiče ozbiljne sumnje u smislu stavka 1. točke (c), ocijenit će da je ta koncentracija sukladna sa zajedničkim tržištem prema stavku 1. točka (b).

Komisija može, uz odluku iz stavka 1. točke (b), priložiti uvjete i obveze, kako bi osigurala da predmetni poduzetnici poštuju preuzete obveze prema Komisiji, s ciljem da koncentracija bude sukladna sa zajedničkim tržištem.

3. Komisija može ukinuti odluku donesenu u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b), ako:

- (a) se odluka temelji na netočnim podacima, za koje je odgovoran jedan ili više poduzetnika ili ako su oni dobiveni prijevarom;

ili

- (b) predmetni poduzetnik prekrši obvezu priloženu uz odluku.

4. U slučajevima iz stavka 3., Komisija može donijeti odluku u skladu sa stavkom 1., bez obveze ispunjavanja rokova iz članka 10. stavka 1.

5. Komisija je dužna bez odgode obavijestiti o svojoj odluci predmetne poduzetnike i nadležna tijela država članica.

Članak 7.

Privremena odgoda koncentracijâ

1. Koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu, prema definiciji iz članka 1. ili koncentracija, koju Komisija treba ispitati prema članku 4. stavku 5., ne provodi se ili prije nego što bude prijavljena ili dok se ne ocijeni sukladnom sa zajedničkim tržištem, prema odluci iz članka 6. stavka 1. točke (b), članka 8. stavka 1. ili 2. ili na temelju pretpostavke, u skladu s člankom 10. stavkom 6.
2. Stavak 1. ne sprečava provedbu javnog nadmetanja ili niza transakcija vrijednosnim papirima, uključujući vrijednosne papire zamjenjive za druge vrijednosne papire, kojima se može trgovati na tržištu kao što je burza, kojima više prodavatelja stječe kontrolu u smislu članka 3., pod uvjetom da:
  - (a) je koncentracija bez odgode prijavljena Komisiji, u skladu s člankom 4.; i
  - (b) stjecatelj ne koristi glasačka prava, koja proizlaze iz odgovarajućih vrijednosnih papira ili to čini samo da bi očuvao punu vrijednost svojih ulaganja na temelju iznimke, koju Komisija odobrava sukladno stavku 3.
3. Komisija može na zahtjev odobriti iznimku od obveza propisanih u stavku 1. ili 2. Zahtjev za odobrenje iznimke mora biti obrazložen. Pri odlučivanju o zahtjevu Komisija uzima u obzir, između ostalog, učinke privremene odgode na jednog ili više poduzetnika, koji sudjeluju u koncentraciji ili na treću osobu te moguće ugrožavanje tržišnog natjecanja tom koncentracijom. Takva iznimka može biti podložna uvjetima i obvezama kako bi se osigurali uvjeti učinkovitog tržišnog natjecanja. Zahtjev za iznimkom može se podnijeti, odnosno odobrenje se može izdati u bilo koje vrijeme prije prijavljivanja ili nakon transakcije.
4. Valjanost bilo koje transakcije, obavljene protivno stavku 1., ovisi o odluci iz članka 6. stavka 1. točke (b) ili članka 8. stavaka 1., 2. ili 3. ili o pretpostavci, u skladu s člankom 10. stavkom 6.

Međutim, ovaj članak ne utječe na valjanost transakcija vrijednosnim papirima, uključujući vrijednosne papire zamjenjive za druge vrijednosne papire, kojima se može trgovati na tržištu kao što je burza, osim ako su kupac i prodavatelj znali ili su trebali znati da je transakcija obavljena protivno stavku 1.

Članak 8.

Pravna snaga odluke Komisije

1. Utvrdi li Komisija da prijavljena koncentracija ispunjava kriterij propisan u članku 2. stavku 2. i, u slučajevima iz članka 2. stavka 4., kriterije propisane u članku 81. stavku 3. Ugovora, donosi odluku kojom predmetnu koncentraciju ocjenjuje sukladnom sa zajedničkim tržištem.

Odluka kojom se pojedina koncentracija ocjenjuje sukladnom, uključuje sva ograničenja, koja su izravno vezana i potrebna za provedbu te koncentracije.

2. Utvrdi li Komisija da, nakon izmjena koje provedu predmetni poduzetnici, prijavljena koncentracija ispunjava kriterij propisan u članku 2. stavku 2. i, u slučajevima iz članka 2. stavka 4., kriterije propisane u članku 81. stavku 3. Ugovora, donosi odluku kojom predmetnu koncentraciju ocjenjuje sukladnom sa zajedničkim tržištem.

Komisija može uz svoju odluku priložiti uvjete i obveze, kako bi osigurala da predmetni poduzetnici poštuju obveze preuzete prema Komisiji, s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem.

Odluka kojom se pojedina koncentracija ocjenjuje sukladnom, uključuje sva ograničenja, koja su izravno vezana i potrebna za provedbu te koncentracije.

3. Utvrdi li Komisija da pojedina koncentracija ne ispunjava kriterij propisan u članku 2. stavku 3. ili, u slučajevima iz članka 2. stavka 4., ne ispunjava kriterije propisane u članku 81. stavku 3. Ugovora, donosi odluku kojom se ta koncentracija ocjenjuje nesukladnom sa zajedničkim tržištem.

4. Utvrdi li Komisija da je pojedina koncentracija:

- (a) već bila provedena, a ocijenjena je nesukladnom sa zajedničkim tržištem; ili
- (b) bila provedena protivno uvjetu iz odluke, koja je donesena u skladu sa stavkom 2., prema kojoj bi, da tog uvjeta nema, dotična koncentracija ispunjavala kriterij propisan u članku 2. stavku 3. ili, u slučajevima iz članka 2. stavka 4., ne bi ispunjavala kriterije propisane u članku 81. stavku 3. Ugovora,

Komisija može:

- zahtijevati od predmetnih poduzetnika da ponište koncentraciju, posebno poništavanjem spajanja ili prodaje svih stečenih udjela ili imovine, kako bi ponovo uspostavili stanje prije provedbe predmetne koncentracije; u slučajevima kada ponovna uspostava stanja prije provedbe koncentracije nije moguća poništavanjem koncentracije, Komisija može poduzeti druge prikladne mjere za što skorije uspostavljanje takvog prethodnog stanja,
- narediti bilo koju drugu odgovarajuću mjeru, kako bi predmetni poduzetnici poništili koncentraciju ili poduzeli druge mjere za uspostavljanje prethodnog stanja, u skladu sa svojom odlukom.

U slučajevima iz točke (a) prvog podstavka, mjere navedene u tom podstavku mogu se odrediti ili odlukom iz stavka 3. ili posebnom odlukom.

5. Komisija može poduzeti odgovarajuće privremene mjere za ponovno uspostavljanje ili očuvanje uvjeta učinkovitog tržišnog natjecanja, ako je koncentracija:

- (a) provedena protivno članku 7., a odluka o sukladnosti te koncentracije sa zajedničkim tržištem još nije donesena;
- (b) provedena protivno uvjetu uz odluku iz članka 6. stavka 1. točke (b) ili stavka 2. ovog članka;
- (c) već provedena i ocijenjena nesukladnom sa zajedničkim tržištem.

6. Komisija može ukinuti odluku donesenu u skladu sa stavkom 1. ili 2., ako:

- (a) se izjava o sukladnosti temelji na netočnim podacima za koje je odgovoran jedan od poduzetnika ili ako su podaci dobiveni prijevarom; ili
- (b) predmetni poduzetnici prekrše obvezu priloženu uz odluku.

7. Komisija može donijeti odluku u skladu sa stavcima 1. do 3. bez obveze poštivanja rokova iz članka 10. stavka 3. u slučajevima ako:

- (a) utvrdi da je određena koncentracija provedena:
  - i. protivno uvjetu priloženom uz odluku iz članka 6. stavka 1. točke (b); ili
  - ii. protivno uvjetu priloženom uz odluku koja je donesena u skladu sa stavkom 2. i člankom 10. stavkom 2., kojom se utvrđuje da bi koncentracija, u slučaju nepoštivanja tog uvjeta, poticala ozbiljne sumnje u vezi s njezinom sukladnosti sa zajedničkim tržištem; ili
- (b) je odluka ukinuta u skladu sa stavkom 6.

8. Komisija je dužna o svojoj odluci bez odgode obavijestiti predmetne poduzetnike i nadležna tijela država članica.

Članak 9.

Upućivanje nadležnim tijelima država članica

1. Komisija može odlukom, koju bez odgode šalje predmetnim poduzetnicima i nadležnim tijelima drugih država članica, uputiti prijavljenu koncentraciju nadležnim tijelima predmetne države članice u sljedećim okolnostima.

2. U roku od 15 radnih dana nakon primitka primjerka prijave, država članica može, na vlastitu inicijativu ili na poziv Komisije, obavijestiti Komisiju, koja zatim obavještava predmetne poduzetnike o tome da:

- (a) pojedina koncentracija prijeti znatnim utjecanjem na tržišno natjecanje na nekom od tržišta u toj državi članici, koje ima sva obilježja posebnog tržišta; ili
- (b) pojedina koncentracija utječe na tržišno natjecanje na nekom od tržišta u toj državi članici, koje ima sva obilježja posebnog tržišta, a koje ne predstavlja značajan dio zajedničkog tržišta.

3. Smatra li Komisija da, uzimajući u obzir tržište predmetnih proizvoda ili usluga i zemljopisno mjerodavno tržište u smislu stavka 7., takvo posebno tržište i takva ugroženost postoje, Komisija:

- (a) ili sama rješava predmet u skladu s ovom Uredbom; ili
- (b) upućuje cijeli predmet ili njegov dio nadležnim tijelima predmetne države članice, kako bi se primijenilo nacionalno pravo tržišnog natjecanja te države članice.

Međutim, ako Komisija smatra da takvo posebno tržište ili ugroženost ne postoje, donosi odluku u tom smislu i upućuje ju mjerodavnoj državi članici, te sama rješava predmet u skladu s ovom Uredbom.

U slučajevima kada pojedina država članica obavještava Komisiju, u skladu sa stavkom 2. točkom (b), da koncentracija utječe na tržišno natjecanje na posebnom tržištu unutar državnog područja te države članice, koje ne čini znatan dio zajedničkog tržišta, Komisija upućuje cijeli predmet ili dio predmeta koji se odnosi na dotično posebno tržište, ako smatra da utjecaj na to posebno tržište postoji.

4. Odluka o upućivanju ili neupućivanju, u skladu sa stavkom 3., donosi se:

- (a) u pravilu, u roku navedenom u članku 10. stavku 1., drugom podstavku, ako Komisija nije pokrenula postupak u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b); ili

(b) u roku od najviše 65 radnih dana, nakon prijave predmetne koncentracije, ako je Komisija pokrenula postupak u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (c), ali nije obavila pripreme za usvajanje potrebnih mjera prema članku 8. stavku 2, 3. ili 4. radi očuvanja ili ponovnog uspostavljanja učinkovitog tržišnog natjecanja na predmetnom tržištu.

5. Ako Komisija u roku od 65 radnih dana, kako je navedeno u stavku 4. točki (b), unatoč požurnici dotične države članice, ne donese odluku o upućivanju u skladu sa stavkom 3. niti obavi pripreme iz stavka 4. točke (b), smatra se da je donijela odluku o upućivanju predmeta mjerodavnoj državi članici, u skladu sa stavkom 3. točkom (b).

6. Nadležno tijelo mjerodavne države članice odlučuje o predmetu bez nepotrebnog odlaganja.

U roku od 45 radnih dana nakon upućivanja od strane Komisije, nadležno tijelo mjerodavne države članice obavještava predmetne poduzetnike o preliminarnoj ocjeni s aspekta tržišnog natjecanja i o tome koje daljnje radnje eventualno predlaže. Mjerodavna država članica taj rok iznimno može privremeno prekinuti, ako joj predmetni poduzetnici nisu dostavili potrebne podatke, u skladu s njezinim nacionalnim pravom tržišnog natjecanja.

Ako je prijava koncentracije propisana nacionalnim pravom, rok od 45 radnih dana započinje s radnim danom, koji slijedi nakon datuma primitka cjelovite prijave od strane nadležnog tijela odgovarajuće države članice.

7. Zemljopisno mjerodavno tržište predstavlja područje na kojemu predmetni poduzetnici sudjeluju u ponudi i potražnji proizvoda ili usluga, na kojemu su uvjeti tržišnog natjecanja dovoljno homogeni i koje se može razlikovati od susjednih područja, posebno po tome što su uvjeti tržišnog natjecanja na tom području znatno drukčiji. Pri takvoj ocjeni treba posebno uzeti u obzir prirodu i osobine odgovarajućih proizvoda ili usluga, postojanja ulaznih prepreka ili sklonosti kupaca, značajne razlike u tržišnim udjelima poduzetnika između mjerodavnog područja i susjednih područja, kao i znatne razlike u cijenama.

8. U primjeni odredaba ovog članka, odgovarajuća država članica poduzima samo one mjere, koje su nužne za očuvanje ili ponovno uspostavljanje učinkovitog tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu.

9. U skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora, svaka država članica može pokrenuti postupak pred Sudom i posebno zatražiti primjenu članka 243. Ugovora, u svrhu primjene svojeg nacionalnog prava tržišnog natjecanja.

Članak 10.

Rokovi za pokretanje postupaka i donošenje odluka

1. Ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4., odluke iz članka 6. stavka 1. donose se u roku od najviše 25 radnih dana. Taj rok započinje s radnim danom, koji slijedi nakon datuma primitka prijave ili, ako su podaci koji se prilažu uz prijavu nepotpuni, s radnim danom, koji slijedi nakon datuma primitka cjelovitih podataka.

Taj rok produžava se na 35 radnih dana ako Komisija zaprimi zahtjev pojedine države članice u skladu s člankom 9. stavkom 2. ili ako predmetni poduzetnici ponude da će preuzeti obveze iz članka 6. stavka 2., s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem.

2. Odluke iz članka 8. stavka 1. ili 2. o prijavljenim koncentracijama donose se čim se uklone ozbiljne sumnje iz članka 6. stavka 1. točke (c), posebno zahvaljujući promjenama, koje provedu predmetni poduzetnici, a najkasnije do isteka roka određenog u stavku 3.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 7., odluke iz članka 8. stavaka 1. do 3. o prijavljenim koncentracijama donose se u roku od najviše 90 radnih dana od datuma pokretanja postupka. To razdoblje produžava se na 105 radnih dana, ako predmetni poduzetnici ponude da će preuzeti obveze u skladu s drugim podstavkom članka 8. stavka 2., s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem, osim ako je preuzimanje obveza ponuđeno u manje od 55 radnih dana nakon pokretanja postupka.

Rokovi, utvrđeni u prvom podstavku, također se produžavaju ako stranke koje prijavljuju koncentraciju podnesu odgovarajući zahtjev najkasnije 15 radnih dana nakon pokretanja postupka, u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (c). Takav zahtjev stranke mogu podnijeti samo jedanput. Na isti način, Komisija može u bilo koje vrijeme nakon pokretanja postupka, u suglasnosti sa strankama podnositeljima prijave, produžiti rokove utvrđene u prvom podstavku. Ukupno trajanje svih produžetaka rokova iz ovog podstavka ne smije premašiti 20 radnih dana.

4. Rokovi iz stavaka 1. i 3. iznimno se obustavljaju ako, zbog okolnosti za koje je odgovoran jedan od poduzetnika koji sudjeluje u koncentraciji, Komisija mora zatražiti podatke odlukom, u skladu s člankom 11. ili narediti provođenje pretrage odlukom, u skladu s člankom 13.

Prvi podstavak također se primjenjuje na rok iz članka 9. stavka 4. točke (b).

5. Donese li Sud EZ presudu, kojom se poništava cijela odluka ili dio odluke Komisije, koja podliježe rokovima utvrđenim u ovom članku, Komisija ponovno preispituje odgovarajuću koncentraciju, kako bi donijela odluku u skladu s člankom 6. stavkom 1.

Koncentracija se preispituje s obzirom na postojeće tržišne uvjete.

Ako prvobitna prijava postane nepotpuna, zbog promjena uvjeta na tržištu ili promjena u dostavljenim podacima, stranke podnositelji prijave dužne su bez odgode dostaviti novu prijavu ili nadopuniti prvobitnu. U slučaju da promjena nema, stranke su to dužne bez odgode potvrditi.

Rokovi utvrđeni u stavku 1. počinju teći na radni dan, koji slijedi nakon dana primitka cjelovitih podataka u novoj prijavi, nadopunjenoj prvobitnoj prijavi ili potvrdi u smislu trećeg podstavka.

Drugi i treći podstavak također vrijede u slučajevima iz članka 6. stavka 4. i članka 8. stavka 7.

6. Ako Komisija ne donese odluku u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkama (b) i (c), člankom 8. stavcima 1. i 2. ili 3., u rokovima utvrđenima u stavcima 1. i 3., smatra se, ne dovodeći u pitanje članak 9., da je koncentracija ocijenjena sukladnom sa zajedničkim tržištem.

Članak 11.

Zahtjevi za dostavljanjem podataka

1. U svrhu obavljanja dužnosti, koje su joj dodijeljene ovom Uredbom, Komisija može putem običnog zahtjeva ili odluke, tražiti od osoba iz članka 3. stavka 1. točke (b), kao i od poduzetnika i udruženja poduzetnika, da dostave sve potrebne podatke.

2. Prilikom slanja običnog zahtjeva za podatke osobi, poduzetniku ili udruženju poduzetnika, Komisija je dužna navesti pravnu osnovu i svrhu zahtjeva te podatke koje traži i odrediti rok do kojeg podaci trebaju biti dostavljeni, kao i kazne propisane u članku 14. za dostavljanje netočnih ili obmanjujućih podataka.

3. Zahtjeva li Komisija od osobe, poduzetnika ili udruženja poduzetnika dostavljanje podataka putem odluke, dužna je navesti pravnu osnovu i svrhu zahtjeva, te podatke koje traži i odrediti rok do kojeg podaci trebaju biti dostavljeni. Također je dužna navesti kazne propisane u članku 14. te navesti ili odrediti kazne iz članka 15. Nadalje, Komisija je dužna upozoriti na pravo da odluke preispituje Sud EZ.

4. Vlasnici poduzetnika ili njihovi zastupnici te, u slučaju pravnih osoba, poduzetnici ili udruženja bez pravne osobnosti ili osobe ovlaštene da ih zastupaju na temelju zakona ili njihovih temeljnih akata, dužni su dostaviti tražene podatke u ime predmetnog poduzetnika. Propisno ovlaštene osobe mogu dostavljati podatke u ime svojih stranaka. Stranke su u cijelosti odgovorne u slučaju da su dostavljeni podaci nepotpuni, netočni ili obmanjujući.

5. Komisija je dužna bez odlaganja proslijediti primjerak svih odluka, donesenih u skladu sa stavkom 3., nadležnim tijelima države članice, na čijem se području nalazi prebivalište osobe ili sjedište poduzetnika odnosno udruženja poduzetnika te nadležnom tijelu države članice, na čije se državno područje odluke odnose. Na poseban zahtjev nadležnog tijela pojedine države članice, Komisija također prosljeđuje tom tijelu primjerke običnih zahtjeva za podacima o prijavljenoj koncentraciji.

6. Na zahtjev Komisije, vlade i nadležna tijela država članica dostavljaju Komisiji sve podatke, potrebne za obavljanje dužnosti, koje su joj određene ovom Uredbom.

7. U svrhu obavljanja dužnosti, koje su joj određene ovom Uredbom, Komisija može ispitivati sve fizičke i pravne osobe, koje pristanu na takvo ispitivanje u svrhu prikupljanja podataka o predmetu istrage. Na početku ispitivanja, koje se može voditi putem telefona ili drugog elektroničkog medija, Komisija je dužna navesti pravnu osnovu i svrhu ispitivanja.

Ako se ispitivanje ne provodi u prostorijama Komisije ili putem telefona, odnosno drugog elektroničkog medija, Komisija je dužna o tome unaprijed obavijestiti nadležno tijelo države članice, na čijem se državnom području ispitivanje obavlja. Ako nadležno tijelo dotične države članice to zatraži, službene osobe tog tijela mogu pomagati službenim i drugim osobama, koje ovlasti Komisija, u provođenju ispitivanja.

Članak 12.

Pretrage koje provode tijela država članica

1. Na zahtjev Komisije nadležna tijela država članica provode pretrage, koje Komisija smatra potrebnima, na temelju članka 13. stavka 1. ili koje je naredila odlukom u skladu s člankom 13. stavkom 4. Službene osobe nadležnih tijela država članica, odgovorne za provođenje tih pretraga, kao i osobe koje one ovlaste ili imenuju, koriste svoje ovlasti u skladu s nacionalnim pravom.

2. Na zahtjev Komisije ili nadležnog tijela države članice na čijem se državnom području provodi pretraga, službene i druge osobe koje ovlasti Komisija mogu pomagati službenim osobama predmetnog tijela.

Članak 13.

Ovlasti Komisije za provođenje inspekcije

1. Kako bi izvršavala dužnosti koje su joj dodijeljene ovom Uredbom, Komisija može provoditi sve potrebne pretrage poduzetnika i udruženja poduzetnika.

2. Službene osobe i druge osobe koje Komisija ovlasti za provođenje pretraga ovlaštene su:

- (a) ulaziti u sve prostorije, na zemljište i u prijevozna sredstva poduzetnika i udruženja poduzetnika;
- (b) pregledavati knjige i drugu poslovnu dokumentaciju, bez obzira na medij na kojemu su pohranjeni;
- (c) uzimati ili tražiti, u bilo kojem obliku, primjerke ili izvatke iz takvih knjiga ili dokumentacije;
- (d) pečatiti sve poslovne prostorije, knjige ili dokumentaciju, u roku i opsegu koji su potrebni za pretragu;
- (e) tražiti, od bilo kojeg predstavnika ili člana osoblja poduzetnika ili udruženja poduzetnika, objašnjenje u vezi s činjenicama ili dokumentima, koji se odnose na predmet i svrhu pretrage te bilježiti odgovore.

3. Službene i druge osobe, koje Komisija ovlasti za provođenje pretraga, izvršavaju svoje ovlasti na temelju pisanog odobrenja, u kojem je naveden predmet i svrha pretrage te kazne propisane u članku 14., za slučaj da tražene knjige i druga dokumentacija nisu predočeni u cijelosti ili da su odgovori na pitanja, postavljena u skladu sa stavkom 2. ovog članka, netočni ili obmanjujući. Pravovremeno, prije početka pretrage, Komisija o pretrazi obavještava nadležno tijelo države članice, na čijem će se državnom području pretraga provoditi.

4. Poduzetnici i udruženja poduzetnika dužni su se podvrgnuti pretragama, koje odlukom naredi Komisija. U odluci se navodi predmet i svrha pretrage, utvrđuje datum njegovog početka, kazne propisane u člancima 14. i 15. te pravo da odluke budu preispitane od strane Suda EZ. Komisija donosi takve odluke nakon savjetovanja s nadležnim tijelom države članice, na čijem će se državnom području provoditi pretragu.

5. Službene osobe nadležnog tijela države članice, na čijem će se državnom području provoditi pretragu, kao i osobe koje to tijelo ovlasti ili imenuje, dužne su pružiti aktivnu pomoć službenim osobama i drugim osobama, koje ovlasti Komisija. U tu svrhu, te osobe imaju ovlasti navedene u stavku 2.

6. Ako službene i druge osobe, koje imaju ovlaštenje Komisije, utvrde da se poduzetnik protiv pretrazi, uključujući pečaćenje poslovnih prostorija, knjiga ili dokumentacije, naloženoj u skladu s ovim člankom, predmetna država članica dužna im je pružiti potrebnu pomoć, tražeći prema potrebi i pomoć policije ili bilo kojeg drugog mjerodavnog izvršnog tijela, kako bi im omogućila provođenje pretrage.

7. Ako je za pomoć iz stavka 6., prema nacionalnim propisima potrebno ovlaštenje sudbenog tijela, takvo ovlaštenje treba zatražiti. Ovlaštenje se također može zatražiti kao mjera opreza.

8. Ako je zatraženo ovlaštenje iz stavka 7., nacionalno sudbeno tijelo provjerava autentičnost odluke Komisije i uvjerava se da predviđene prinudne mjere nisu proizvoljne niti nerazmjerne u odnosu na predmet istrage. Pri ispitivanju razmjernosti prinudnih mjera, nacionalno sudbeno tijelo može od Komisije, izravno ili preko nadležnog tijela predmetne države članice, zatražiti iscrpna objašnjenja u vezi s predmetom istrage. Međutim, nacionalno sudbeno tijelo ne smije dovesti u pitanje nužnost istrage niti zahtijevati podatke iz spisa Komisije. Pravo na ispitivanje zakonitosti odluke Komisije pripada isključivo Sudu.

Članak 14.

Novčane kazne

1. Komisija može odlukom odrediti novčane kazne osobama iz članka 3. stavka 1. točke (b), poduzetnicima ili udruženjima poduzetnika u visini od najviše 1 % ukupnog prihoda dotičnog poduzetnika ili udruženja poduzetnika, u smislu članka 5., ako namjerno ili iz nehaja:

(a) dostave netočne ili obmanjujuće podatke u podnesku, potvrdi, prijavi ili dodatku uz prijavu iz članka 4., članka 10. stavka 5. ili članka 22. stavka 3.;

(b) dostave netočne ili obmanjujuće podatke u odgovoru na zahtjev podnesen u skladu s člankom 11. stavkom 2.;

(c) u odgovoru na zahtjev, odlukom donesenom u skladu s člankom 11. stavkom 3., dostave netočne, nepotpune ili obmanjujuće podatke ili ne dostave podatke u traženom roku;

(d) za vrijeme pretrage, pruže na uvid nepotpune knjige i drugu poslovnu dokumentaciju, u skladu s člankom 13. ili se odbiju podvrgnuti pretrazi, koji je naložen odlukom, donesenom u skladu s člankom 13. stavkom 4.;

(e) u odgovoru na pitanje, postavljeno u skladu s člankom 13. stavkom 2. točkom (e),

— daju netočan ili obmanjujući odgovor,

— u roku koji odredi Komisija, ne isprave netočan, nepotpuni ili obmanjujući odgovor, koji je dao član osoblja, ili

— ne pruže ili odbiju pružiti cjeloviti odgovor, u vezi s činjenicama koje se odnose na predmet i svrhu pretrage, naloženog odlukom, donesenom u skladu s člankom 13. stavkom 4.;

(f) oštete pečat, koji su stavile službene ili druge osobe po ovlaštenju Komisije, u skladu s člankom 13. stavkom 2. točkom (d).

2. Komisija može odlukom odrediti novčane kazne osobama iz članka 3. stavka 1. točke (b) ili predmetnim poduzetnicima, u visini od najviše 10 % ukupnog prihoda predmetnog poduzetnika, u smislu članka 5., ako namjerno ili iz nehaja:

(a) ne prijave koncentraciju, u skladu s člankom 4. ili člankom 22. stavkom 3., prije njezine provedbe, osim ako su za to izričito ovlašteni, u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili odlukom donesenom sukladno članku 7. stavku 3.;

(b) provedu koncentraciju, kojom se krši članak 7.;

(c) provedu koncentraciju, koja je odlukom, u skladu s člankom 8. stavkom 3., ocijenjena nesukladnom sa zajedničkim tržištem ili ne provedu neku od mjera određenih odlukom, u skladu s člankom 8. stavcima 4. ili 5.;

(d) ne ispune neki od uvjeta ili obveza određenih odlukom, u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b), člankom 7. stavkom 3. ili člankom 8. stavkom 2. drugim podstavkom.

3. Pri utvrđivanju iznosa novčane kazne treba uzeti u obzir vrstu, ozbiljnost i trajanje prekršaja.

4. Odluke koje se donose u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. nisu kaznenopravne naravi.

Članak 15.

Periodični penali

1. Komisija može odlukom odrediti osobama iz članka 3. stavka 1. točke (b) te poduzetnicima ili udruženjima poduzetnika, periodične penale u visini od najviše 5 % prosjeka ukupnog dnevnog prihoda predmetnog poduzetnika ili udruženja poduzetnika, u smislu članka 5. za svaki radni dan zakašnjenja, obračunato od datuma određenog u odluci, kako bi ih prisilila:

(a) da dostave cjelovite i točne podatke, koje je Komisija tražila odlukom iz članka 11. stavka 3.;

(b) da se podvrgnu pretrazi, koji je Komisija naložila odlukom iz članka 13. stavka 4.;

(c) da izvrše obvezu, utvrđenu odlukom iz članka 6. stavka 1. točke (b) ili članka 7. stavka 3. ili članka 8. stavka 2. drugog podstavka; ili

(d) da provedu sve mjere, naložene odlukom iz članka 8. stavka 4. ili 5.

2. Ako su osobe iz članka 3. stavka 1. točke (b), poduzetnici ili udruženja poduzetnika, ispunile obvezu, radi čijeg je ispunjenja naložen periodični penal, Komisija može utvrditi konačni iznos obročnih isplata, koji je niži od iznosa utvrđenog u prvotnoj odluci.

Članak 16.

Preispitivanje od strane Suda

Sud ima neograničenu nadležnost, u smislu članka 229. Ugovora, u vezi s preispitivanjem odluka, kojima Komisija utvrđuje novčanu kaznu ili periodični penal, te može poništiti, smanjiti ili povisiti utvrđenu novčanu kaznu ili periodični penal.

Članak 17.

Poslovna tajna

1. Podaci dobiveni u provedbi ove Uredbe, upotrebljavaju se isključivo za potrebe određenog zahtjeva, istrage ili saslušanja.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 3., te članke 18. i 20., Komisija i nadležna tijela država članica, njihove službene osobe, drugi djelatnici te druge osobe koje rade pod nadzorom tih tijela, kao i službene osobe i državni službenici drugih tijela država članica, ne smiju objavljivati podatke koje su dobili u provedbi ove Uredbe, a koji po svojoj vrsti spadaju u poslovnu tajnu.

3. Stavci 1. i 2. ne sprečavaju objavljivanje općih podataka ili studija, koji ne sadrže podatke o određenim poduzetnicima ili udruženjima poduzetnika.

Članak 18.

Saslušanje stranaka i trećih osoba

1. Prije donošenja bilo koje odluke iz članka 6. stavka 3., članka 7. stavka 3., članka 8. stavka 2. do 6. te članka 14. i

15., Komisija daje predmetnim osobama, poduzetnicima i udruženjima poduzetnika priliku da se u svakom stadiju postupka, sve do savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, očituju o navodima protiv njih.

2. Odstupajući od stavka 1., odluka iz članka 7. stavka 3. i članka 8. stavka 5. može se donijeti privremeno, a da se predmetnim osobama, poduzetnicima ili udruženjima poduzetnika ne pruži prilika za prethodno očitovanje, pod uvjetom da im Komisija pruži takvu priliku što je prije moguće, nakon donošenja odluke.

3. Komisija temelji svoju odluku samo na navodima o kojima su stranke mogle dostaviti svoja očitovanja. Prava na obranu se u postupku strogo poštuju. Uvid u spis omogućen je barem strankama koje su izravno uključene, pri čemu se vodi računa o pravno utemeljenom interesu poduzetnika da čuvaju svoje poslovne tajne.

4. Ako Komisija ili nadležna tijela država članica to smatraju potrebnim, mogu saslušavati i druge fizičke ili pravne osobe. Fizičke ili pravne osobe koje pokažu dovoljno interesa, a posebno članovi upravnih ili poslovnih tijela predmetnih poduzetnika ili priznati predstavnici njihovih zaposlenika, imaju pravo da budu saslušani na vlastiti zahtjev.

Članak 19.

Suradnja s tijelima država članica

1. Komisija je dužna u roku od tri radna dana poslati nadležnim tijelima država članica preslike prijave, a što je moguće prije i preslike najvažnijih dokumenata, koji su pohranjeni u Komisiji ili koje je Komisija izdala u skladu s ovom Uredbom. Ti dokumenti uključuju ponude predmetnih poduzetnika za preuzimanje obveza prema Komisiji s ciljem usklađivanja koncentracije sa zajedničkim tržištem, sukladno članku 6. stavku 2. ili članku 8. stavku 2. drugom podstavku.

2. Komisija provodi postupke, opisane u ovoj Uredbi, u uskoj i stalnoj suradnji s nadležnim tijelima država članica, koje mogu izraziti svoje mišljenje u vezi s tim postupcima. Za potrebe članka 9., Komisija pribavlja podatke od nadležnog tijela države članice iz stavka 2. tog članka i daje mu priliku da se očituje u svakoj fazi postupka, sve do donošenja odluke prema stavku 3. tog članka. U tu svrhu Komisija omogućava nadležnom tijelu uvid u spis.

3. Prije donošenja bilo koje odluke iz članka 8. stavaka 1. do 6. te članaka 14. ili 15., s izuzetkom privremenih odluka, donesenih u skladu s člankom 18. stavkom 2., potrebno je savjetovati se sa Savjetodavnim odborom.

4. Savjetodavni odbor se sastoji od predstavnika nadležnih tijela država članica. Svaka država članica imenuje jednog ili dva predstavnika; u slučaju njihove spriječenosti mogu ih zamijeniti drugi predstavnici. Najmanje jedan predstavnik pojedine države članice nadležan je za pitanja ograničavajućih djelovanja i vladajućeg položaja.

5. Savjetovanja se održavaju na zajedničkoj sjednici, na poziv i pod predsjedanjem Komisije. Uz poziv za sjednicu prilaže se sažeti prikaz predmeta, uz navođenje najvažnijih dokumenata te nacrt odluke, koja će se donijeti za svaki razmatrani predmet. Sjednice se održavaju najmanje 10 radnih dana nakon slanja poziva. U iznimnim slučajevima, Komisija može prema potrebi skratiti taj rok, kako bi spriječila ozbiljne štete za jednog ili više poduzetnika, na koje se koncentracija odnosi.

6. Savjetodavni odbor daje mišljenje o nacrtu odluke Komisije, prema potrebi, glasovanjem. Savjetodavni odbor može dati mišljenje čak i ako su pojedini članovi odsutni, a nemaju zastupnika. Mišljenje se daje u pisanom obliku, kao prilog nacrtu odluke. Komisija u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir mišljenje Savjetodavnog odbora i dužna je obavijestiti odbor o načinu na koji je njegovo mišljenje uzeto u obzir.

7. Komisija je dužna dostaviti mišljenje Savjetodavnog odbora, zajedno s odlukom, primateljima odluke. Komisija objavljuje mišljenje zajedno s odlukom, vodeći računa o pravno utemeljenom interesu poduzetnika da čuva svoje poslovne tajne.

Članak 20.

Objavljivanje odluka

1. Komisija objavljuje odluke, koje donosi u skladu s člankom 8. stavcima 1. do 6., člancima 14. i 15., s izuzetkom privremenih odluka, donesenih u skladu s člankom 18. stavkom 2., zajedno s mišljenjem Savjetodavnog odbora, u *Službenom listu Europske unije*.

2. Prilikom objavljivanja navode se imena stranaka i glavni sadržaj odluke, vodeći računa o pravno utemeljenom interesu poduzetnika da zaštite svoje poslovne tajne.

Članak 21.

Primjena Uredbe i nadležnost

1. Ova se Uredba primjenjuje samo na koncentracije definirane u članku 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 ⁽¹⁾, (EEZ) br. 1017/68 ⁽²⁾, (EEZ) br. 4056/86 ⁽³⁾ i (EEZ) br. 3975/87 ⁽⁴⁾ se ne primjenjuju, osim na zajedničke pothvate, koji nisu od značaja za cijelu Zajednicu i čiji je cilj ili posljedica usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika, koji ostaju samostalni.

2. Podložno preispitivanju Suda, Komisija ima isključivu nadležnost za donošenje odluka predviđenih ovom Uredbom.

3. Nijedna država članica ne primjenjuje svoje nacionalno zakonodavstvo o tržišnom natjecanju na koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu.

Prvi podstavak ne dovodi u pitanje ovlaštenje bilo koje države članice da provodi ispitivanja, potrebna za primjenu članka 4. stavka 4., članka 9. stavka 2. ili da nakon upućivanja, prema članku 9. stavku 3. prvom podstavku alineji (b) ili članku 9. stavku 5. poduzima mjere, koje su nužne za primjenu članka 9. stavka 8.

4. Neovisno o stavcima 2. i 3., države članice mogu poduzimati odgovarajuće mjere za zaštitu drugih pravno utemeljenih interesa, osim onih koji su uzeti u obzir ovom Uredbom, ako su oni usklađeni s općim načelima i drugim odredbama prava Zajednice.

Pravno utemeljenim interesima u smislu prvog podstavka smatraju se javna sigurnost, pluralizam medija i pravila opreza.

Svaki drugi javni interes, predmetna država članica mora priopćiti Komisiji, a Komisija ga priznaje nakon ocjene njegove sukladnosti s općim načelima i drugim odredbama prava Zajednice, prije donošenja gore navedenih mjera. Komisija obavještava predmetnu državu članicu o svojoj odluci, u roku od 25 radnih dana nakon takvog priopćenja.

⁽¹⁾ SL L 1, 4.1.2003., str. 1.

⁽²⁾ SL L 175, 23.7.1968., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1/2003 (SL L 1, 4.1.2003., str. 1.).

⁽³⁾ SL L 378, 31.12.1986., str. 4. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1/2003.

⁽⁴⁾ SL L 374, 31.12.1987., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1/2003.

Članak 22.

Upućivanje Komisiji

1. Jedna ili više država članica mogu od Komisije zatražiti da ispita svaku koncentraciju definiranu u članku 3., koja nije od značaja za cijelu Zajednicu u smislu članka 1., ali utječe na trgovinu između država članica i prijeti znatnim utjecanjem na tržišno natjecanje na području države članice ili država članica, koje podnose takav zahtjev.

Zahtjev se podnosi najkasnije 15 radnih dana nakon datuma prijave koncentracije ili, ako prijava nije potrebna, nakon što je to na drugi način obznanjeno predmetnoj državi članici.

2. Komisija bez odgode obavještava nadležna tijela država članica i predmetne poduzetnike o svim zahtjevima primljenima u skladu sa stavkom 1.

Svaka druga država članica ima pravo pridružiti se početnom zahtjevu, u roku od 15 radnih dana nakon što Komisija državu obavijesti o početnom zahtjevu.

Svi rokovi pojedinih država članica, koji se odnose na koncentraciju bit će obustavljeni, dok se u skladu s postupkom iz ovog članka ne odluči gdje će se koncentracija ispitivati. Čim pojedina država članica obavijesti Komisiju i predmetne poduzetnike da se ne želi priključiti zahtjevu, obustava rokova za tu državu članicu prestaje.

3. Najkasnije 10 radnih dana nakon isteka roka iz stavka 2., Komisija može donijeti odluku o ispitivanju koncentracije, ako smatra da ona utječe na trgovinu između država članica i prijeti znatnim utjecanjem na tržišno natjecanje na području države članice ili država članica koje podnose zahtjev. Ako u navedenom roku Komisija ne donese odluku, smatra se da je donijela odluku o ispitivanju koncentracije u skladu sa zahtjevom.

Komisija o svojoj odluci obavještava sve države članice i predmetne poduzetnike. Komisija može zatražiti podnošenje prijave u skladu s člankom 4.

Država članica ili države članice koje su podnijele zahtjev, više ne primjenjuju svoje nacionalno zakonodavstvo o tržišnom natjecanju na koncentraciju.

4. Članak 2., članak 4. stavci 2. i 3., članci 5., 6. i 8. do 21. primjenjuju se kada Komisija ispituje koncentraciju u skladu sa stavkom 3. Članak 7. se primjenjuje ako koncentracija nije provedena do datuma, na koji Komisija obavještava predmetne poduzetnike da je podnesen zahtjev.

Ako prijava u skladu s člankom 4. nije potrebna, rok iz članka 10. stavka 1., u kojem se može pokrenuti postupak, počinje s radnim danom, koji slijedi nakon radnog dana na koji Komisija obavijesti predmetne poduzetnike o odluci da ispita koncentraciju u skladu sa stavkom 3.

5. Komisija može obavijestiti jednu ili više država članica kako smatra da određena koncentracija ispunjava mjerila iz stavka 1. U takvim slučajevima Komisija može pozvati dotičnu državu članicu ili države članice da podnesu zahtjev u skladu sa stavkom 1.

Članak 23.

Provedbene odredbe

1. Komisija je ovlaštena, u skladu s postupkom iz stavka 2., propisivati:

- (a) provedbene odredbe o obliku, sadržaju i drugim pojedinostima prijava i podnesaka u skladu s člankom 4.;
- (b) provedbene odredbe o rokovima iz članka 4. stavaka 4. i 5., te članaka 7., 9., 10. i 22.;
- (c) postupak i rokove za preuzimanje obveza i ispunjenje preuzetih obveza u skladu s člankom 6. stavkom 2. i člankom 8. stavkom 2.;
- (d) provedbene odredbe o saslušanju sukladno članku 18.

2. Komisiji pomaže Savjetodavni odbor, koji čine predstavnici država članica.

- (a) Prije objave nacrtu provedbenih odredaba i prije njihovog donošenja, Komisija se savjetuje sa Savjetodavnim odborom.
- (b) Savjetovanja se obavljaju na sjednici, koju saziva i kojom predsjedava Komisija. Nacrt provedbenih odredaba, koje će biti donesene prilaže se uz poziv. Sjednica se održava najmanje 10 radnih dana nakon slanja poziva.
- (c) Savjetodavni odbor daje svoje mišljenje o nacrtu provedbenih odredaba, prema potrebi glasovanjem. Komisija u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir mišljenje Savjetodavnog odbora.

Članak 24.

Odnosi s trećim zemljama

1. Države članice obavješćuju Komisiju o svim teškoćama općenite naravi na koje naiđu njihovi poduzetnici, u vezi s koncentracijama iz članka 3., u trećim zemljama.

2. Najkasnije godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe, a nakon toga periodično, Komisija sastavlja izvješće o postupanju prema poduzetnicima, koji imaju sjedište ili glavnu djelatnost u Zajednici, u smislu stavaka 3. i 4. u vezi s koncentracijama u trećim zemljama. Komisija šalje ta izvješća Vijeću zajedno s eventualnim preporukama.

3. Ustanovi li Komisija, bilo na temelju izvješća iz stavka 2. ili drugih podataka, da određena treća zemlja ne postupa s poduzetnicima, koji imaju sjedište ili glavnu djelatnost u Zajednici, na način koji je usporediv s onim na koji Zajednica postupa prema poduzetnicima iz te države, Komisija može poslati Vijeću prijedloge za dobivanje odgovarajućeg ovlaštenja za pregovore, s ciljem osiguranja usporedivog postupanja prema poduzetnicima sa sjedištem ili glavnom djelatnošću u Zajednici.

4. Mjere poduzete u skladu s ovim člankom moraju biti u skladu s obvezama Zajednice ili država članica koje, ne dovodeći u pitanje članak 307. Ugovora, proizlaze iz međunarodnih bilateralnih ili multilateralnih sporazuma.

Članak 25.

Stavljanje izvan snage

1. Ne dovodeći u pitanje članak 26. stavak 2., Uredba (EEZ) br. 4064/89 i Uredba (EZ) br. 1310/97 stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. svibnja 2004.

2. Upućivanja na Uredbe stavljene izvan snage smatraju se upućivanje na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu.

Članak 26.

Stupanje na snagu i prijelazne odredbe

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. svibnja 2004.

2. Uredba (EEZ) br. 4064/89 i dalje se primjenjuje na koncentracije, koje su bile predmet sporazuma ili objave ili u kojima je stečena kontrola u smislu članka 4. stavka 1. te Uredbe prije početka primjene ove Uredbe, posebno sukladno odredbama o primjeni iz članka 25. stavaka 2. i 3. Uredbe (EEZ) br. 4064/89 i članka 2. Uredbe (EEZ) br. 1310/97.

3. Za koncentracije na koje se ova Uredba primjenjuje zbog pristupanja nove države članice, datum početka primjene ove Uredbe zamjenjuje se danom pristupanja.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. siječnja 2004.

Za Vijeće
Predsjednik
C. McCREEVY

PRILOG

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 4064/89	Ova Uredba
Članak 1. stavci 1., 2. i 3.	Članak 1. stavci 1., 2. i 3.
Članak 1. stavak 4.	Članak 1. stavak 4.
Članak 1. stavak 5.	Članak 1. stavak 5.
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
—	Članak 2. stavak 2.
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.
Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2. stavak 4.	Članak 2. stavak 5.
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 4.
Članak 3. stavak 3.	Članak 3. stavak 2.
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 3.
—	Članak 3. stavak 4.
Članak 3. stavak 5.	Članak 3. stavak 5.
Članak 4. stavak 1., prva rečenica	Članak 4. stavak 1., prvi podstavak
Članak 4. stavak 1., druga rečenica	—
—	Članak 4. stavak 1., drugi i treći podstavak
Članak 4. stavci 2. i 3.	Članak 4. stavci 2. i 3.
—	Članak 4. stavci 4. do 6.
Članak 5. stavci 1. do 3.	Članak 5. stavci 1. do 3.
Članak 5. stavak 4., uvodne riječi	Članak 5. stavak 4., uvodne riječi
Članak 5. stavak 4. točka (a)	Članak 5. stavak 4. točka (a)
Članak 5. stavak 4. točka (b), uvodne riječi	Članak 5. stavak 4. točka (b), uvodne riječi
Članak 5. stavak 4. točka (b), prva alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b), podtočka i.
Članak 5. stavak 4. točka (b), druga alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b), podtočka ii.
Članak 5. stavak 4. točka (b), treća alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b), podtočka iii.
Članak 5. stavak 4. točka (b), četvrta alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b), podtočka iv.
Članak 5. stavak 4. točke (c), (d) i (e)	Članak 5. stavak 4. točke (c), (d) i (e)
Članak 5. stavak 5.	Članak 5. stavak 5.
Članak 6. stavak 1., uvodne riječi	Članak 6. stavak 1., uvodne riječi
Članak 6. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 6. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 6. stavak 1. točka (c)	Članak 6. stavak 1. točka (c), prva rečenica
Članak 6. stavci 2. do 5.	Članak 6. stavci 2. do 5.
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 1
Članak 7. stavak 3.	Članak 7. stavak 2.
Članak 7. stavak 4.	Članak 7. stavak 3.
Članak 7. stavak 5.	Članak 7. stavak 4.
Članak 8. stavak 1.	Članak 6. stavak 1. točka (c), druga rečenica
Članak 8. stavak 2.	Članak 8. stavci 1. i 2.
Članak 8. stavak 3.	Članak 8. stavak 3.

Uredba (EEZ) br. 4064/89	Ova Uredba
Članak 8. stavak 4.	Članak 8. stavak 4.
—	Članak 8. stavak 5.
Članak 8. stavak 5.	Članak 8. stavak 6.
Članak 8. stavak 6.	Članak 8. stavak 7.
—	Članak 8. stavak 8.
Članak 9. stavci 1. do 9.	Članak 9. stavci 1. do 9.
Članak 9. stavak 10.	—
Članak 10. stavci 1. i 2.	Članak 10. stavci 1. i 2.
Članak 10. stavak 3.	Članak 10. stavak 3. prvi podstavak, prva rečenica
—	Članak 10. stavak 3. prvi podstavak, druga rečenica
—	Članak 10. stavak 3. drugi podstavak
Članak 10. stavak 4.	Članak 10. stavak 4. prvi podstavak
—	Članak 10. stavak 4. drugi podstavak
Članak 10. stavak 5.	Članak 10. stavak 5. prvi i četvrti podstavak
—	Članak 10. stavak 5. drugi, treći i peti podstavak
Članak 10. stavak 6.	Članak 10. stavak 6.
Članak 11. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.
Članak 11. stavak 2.	—
Članak 11. stavak 3.	Članak 11. stavak 2.
Članak 11. stavak 4.	Članak 11. stavak 4., prva rečenica
—	Članak 11. stavak 4., druga i treća rečenica
Članak 11. stavak 5., prva rečenica	—
Članak 11. stavak 5., druga rečenica	Članak 11. stavak 3.
Članak 11. stavak 6.	Članak 11. stavak 5.
—	Članak 11. stavci 6. i 7.
Članak 12.	Članak 12.
Članak 13. stavak 1. prvi podstavak	Članak 13. stavak 1.
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak, uvodne riječi	Članak 13. stavak 2. uvodne riječi
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak, točka (a)	Članak 13. stavak 2. točka (b)
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak, točka (b)	Članak 13. stavak 2. točka (c)
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak, točka (c)	Članak 13. stavak 2. točka (e)
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak, točka (d)	Članak 13. stavak 2. točka (a)
—	Članak 13. stavak 2. točka (d)
Članak 13. stavak 2.	Članak 13. stavak 3.
Članak 13. stavak 3.	Članak 13. stavak 4., prva i druga rečenica
Članak 13. stavak 4.	Članak 13. stavak 4., treća rečenica
Članak 13. stavak 5.	Članak 13. stavak 5., prva rečenica
—	Članak 13. stavak 5., druga rečenica
Članak 13. stavak 6., prva rečenica	Članak 13. stavak 6.
Članak 13. stavak 6., druga rečenica	—
—	Članak 13. stavci 7. i 8.
Članak 14. stavak 1., uvodne riječi	Članak 14. stavak 1., uvodne riječi
Članak 14. stavak 1. točka (a)	Članak 14. stavak 2. točka (a)
Članak 14. stavak 1. točka (b)	Članak 14. stavak 1. točka (a)
Članak 14. stavak 1. točka (c)	Članak 14. stavak 1. točke (b) i (c)

Uredba (EEZ) br. 4064/89	Ova Uredba
Članak 14. stavak 1. točka (d)	Članak 14. stavak 1. točka (d)
—	Članak 14. stavak 1. točke (e) i (f)
Članak 14. stavak 2., uvodne riječi	Članak 14. stavak 2., uvodne riječi
Članak 14. stavak 2. točka (a)	Članak 14. stavak 2. točka (d)
Članak 14. stavak 2. točke (b) i (c)	Članak 14. stavak 2. točke (b) i (c)
Članak 14. stavak 3.	Članak 14. stavak 3.
Članak 14. stavak 4.	Članak 14. stavak 4.
Članak 15. stavak 1., uvodne riječi	Članak 15. stavak 1., uvodne riječi
Članak 15. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 15. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 15. stavak 2., uvodne riječi	Članak 15. stavak 1., uvodne riječi
Članak 15. stavak 2. točka (a)	Članak 15. stavak 1. točka (c)
Članak 15. stavak 2. točka (b)	Članak 15. stavak 1. točka (d)
Članak 15. stavak 3.	Članak 15. stavak 2.
Članci 16. do 20.	Članci 16. do 20.
Članak 21. stavak 1.	Članak 21. stavak 2.
Članak 21. stavak 2.	Članak 21. stavak 3.
Članak 21. stavak 3.	Članak 21. stavak 4.
Članak 22. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.
Članak 22. stavak 3.	—
—	Članak 22. stavci 1. do 3.
Članak 22. stavak 4.	Članak 22. stavak 4.
Članak 22. stavak 5.	—
—	Članak 22. stavak 5.
Članak 23.	Članak 23. stavak 1.
—	Članak 23. stavak 2.
Članak 24.	Članak 24.
—	Članak 25.
Članak 25. stavak 1.	Članak 26. stavak 1. prvi podstavak
—	Članak 26. stavak 1. drugi podstavak
Članak 25. stavak 2.	Članak 26. stavak 2.
Članak 25. stavak 3.	Članak 26. stavak 3.
—	Prilog